Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26946
Copyright: Admont, Benediktinerstift

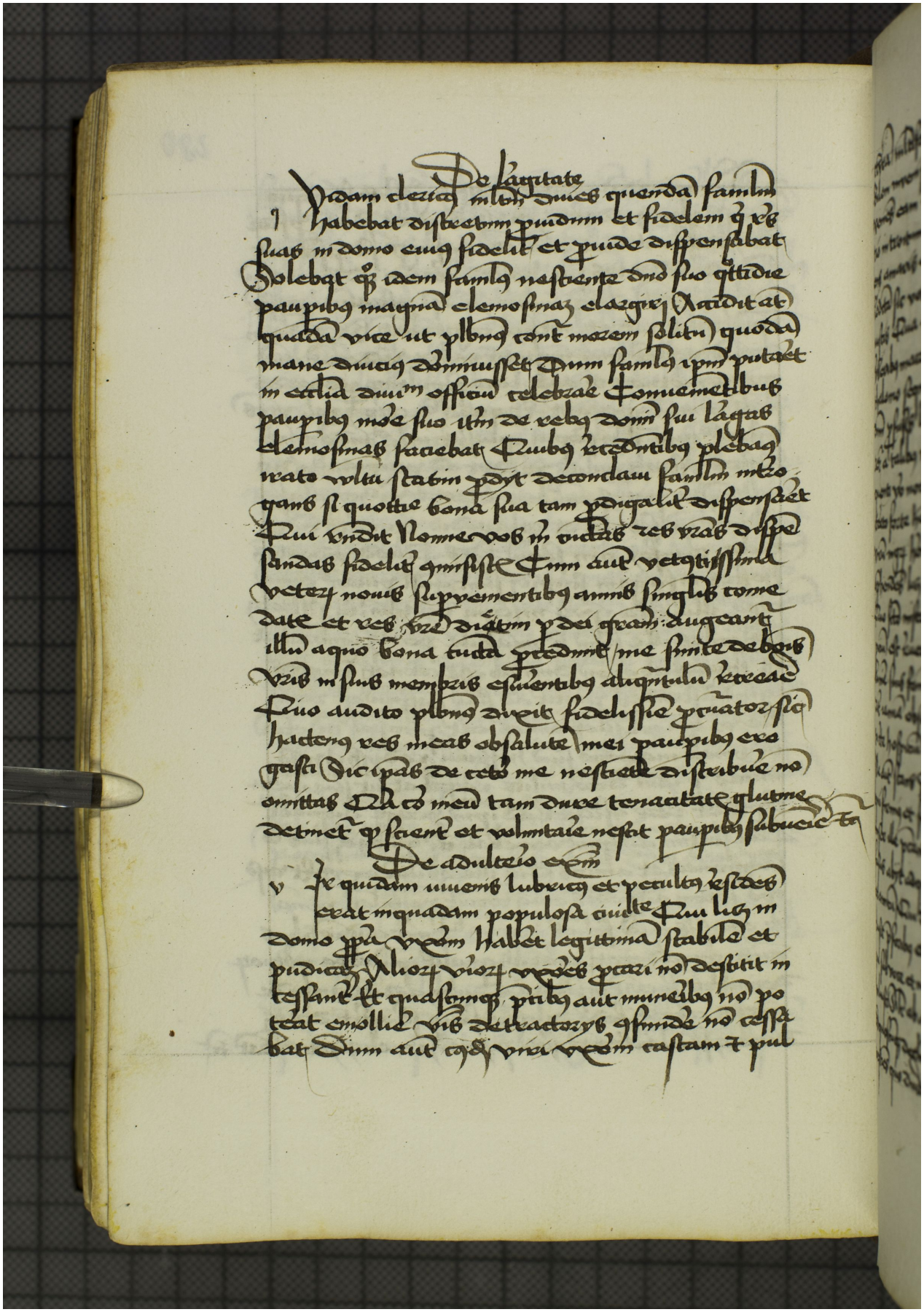

De largitate

Quidam clericus miles dives quendam familiam
habebat discretum quidem et fidelem qui res
suas in domo eius fideliter et prudenter dispensabat
Solebat autem idem familiam nostrum domino suo quotidie
pauperibus magnas eleemosinas elargire Contigit autem
quadam vice ut plebem consueto morem solitum quoddam
mane diuicius dimisisset Dum familiam ipsum putaret
in ecclesia diuinum officium celebrare Consuetudinibus
pauperibus more suo ultra de rebus domini sui largas
eleemosinas faciebat Quibus recedentibus plebeiam
irato vultu statim post deconclaui familiam meo
iamque si quotiens bona sua tam prodigaliter dispensaret
Qui respondit Nonne vobis in omnibus rebus vestris dispe
sandis fidelis iniustissime cum aut vetustissima
veteris nouis supperemptibus annis singulis com
date et res vestre dictum ydei gratiam augeant
illum aquis bona tuta preeminent me sunt debitis
vestris in suis mensis esuientibus alimentum tuecac
Quo audito plebem dixit fidelissime prouator sic
hactenus res meas absque mei pauperibus ero
gasti Sic ipsas de cetero me nesciente distribuere no
omittas Nam cum meum tam dure tenacitate glutine
detinet quam sicut et voluntate nostra pauperibus subuenire
De adulterio eiusdem

Fe quidam iuuenis lubricus et petulcus ecclesiam
erat in quadam populosa ciuitate Qui lig in
domo propria vxorem habet legitima stabile et
pudicam Alioquin vicio vnde preter no desistit in
tessine et quasimodo pirbus aut mureibus no po
tent emollire vis detractoris quinde no cessa
bat Dum aut ego vnica vxorem castam et pul